

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1042/2000,
annettu 18 päivänä toukokuuta 2000,
yksityiskohtaisia sääntöjä naudanliha-alan palkkiojärjestelmien soveltamiseksi koskevan asetuksen
(EY) N:o 2342/1999 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 907/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 8 kohdan, 6 artiklan 7 kohdan, 11 artiklan 5 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan ja 50 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Teurastuksen yhteydessä myönnettävä erityispalkkioon ja teurastuspalkkioon liittyvä teurastusta, lähettämistä tai vientiä koskeva määräaika, joka on alle kuukausi pitoajan päättymisestä ja josta säädetään naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28 päivänä lokakuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999⁽³⁾ 9 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklan 1 kohdassa, on osoittautunut riittämättömäksi ottaen erityisesti huomioon tietyt vientiä koskevat eläinlääkintäalan vaatimukset. Tällaisissa tapauksissa olisi täten sallittava pidempi määräaika. Oikeudenmukaisuuden vuoksi tätä toimenpidettä on lisäksi syytä soveltaa tuottajan pyynnöstä uuden palkkiojärjestelmän käyttöönotosta alkaen.
- (2) Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 749/2000⁽⁵⁾, 4 artiklassa ja maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽⁶⁾ 16 artiklan 3 kohdassa on ilmaisu, ”käytettävissä oleva”, jolla viitataan maidon tuottajakohtaiseen viitemäärään. Asetuksen (EY) N:o 2342/1999 17 ja 31 artiklassa samasta käsitteestä käytetään sitä vastoin ilmaisua ”annettu”. Oikeudellisen selvyyden vuoksi samasta käsitteestä olisi käytettävä aina samaa ilmaisua. Tämä terminologiaan liittyvä ongelma on näin ollen aiheellista ratkaista uuden palkkiojärjestelmän käyttöönottoon mennessä.
- (3) Kun sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdassa olevaa säännöstä, jonka mukaan hiehojen osuus voi yhdessä emolehmäpalkkiohakemuk-

ssa olla enintään 20 prosenttia, ne pientuottajat, jotka jättävät palkkiohakemuksen, johon sovellettava 20 prosentin vaatimus antaa tulokseksi lukua 1 pienemmän luvun, eivät voi hyötyä mahdollisuudesta liittää korvaava hieho palkkiohakemukseensa. Toimenpiteen tavoitteena on mainitun asetuksen johdanto-osan 7 kappaleen mukaisesti rajoittaa hiehojen lukumäärä korvautumisen tavanomaiseen määrään. Tätä varten asetuksen 50 artiklassa sallitaan erityisten ja käytännön ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen. Näin ollen on tuottajien välisen syrjinnän välttämiseksi aiheellista säätää, että kyseisten pientuottajien tapauksessa korvaavan hiehon olisi uuden järjestelmän käyttöönotosta alkaen oltava palkkiokelpoinen silloin, kun emolehmäpalkkiohakemukset koskevat vähintään kahta eläintä.

- (4) Jäsenvaltiot voivat asetuksen (EY) N:o 2342/1999 30 artiklan mukaisesti vahvistaa palkkiohakemusten jättöajat ja -päivät sekä niiden hakemusten määrän, jotka yksi tuottaja voi esittää kalenterivuodessa palkkiojärjestelmää kohden. Tämä on perusteltua kyseisten palkkioiden moitteettoman hallinnon ja valvonnan kannalta. Koska samoja perusteita sovelletaan teurastuspalkkioon, mainitut säännökset on ulotettava koskemaan myös sitä.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 16 artiklan 3 kohdassa määritelty tuottajakohtainen maidon viitemäärä, jota käytetään sekakarjaan kuuluvien emolehmäpalkkiokelpoisten lehmien lukumäärän määrittämiseksi asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti sekä kyseisen asetuksen 12 artiklassa tarkoitetun eläintiheyden määrittämiseksi, tarkoittaa viitemäärää, jonka katsotaan kuvastavan parhaiten tilan emolehmien todellista lukumäärää, eli 31 päivänä maaliskuuta tai 1 päivänä huhtikuuta käytettävissä olevaa määrää sen mukaan, vapauttaako tuottaja kyseisen viitemäärän vai ottaako hän sen uudelleen käyttöön. Jos tuottajakohtaisen viitemäärän siirron vaikutukset ovat kuitenkin havaittavissa vasta seuraavan markkinointivuoden alussa eli 1 päivänä huhtikuuta, kyseinen tavoite saavutetaan ainoastaan käyttämällä laskennassa huhtikuun 1 päivän viitemäärää. Edellä esitettyjen säännösten täsmällinen soveltaminen johtaa näin ollen mainittujen tapausten yhteydessä ylipääsemättömiin vaikeuksiin. Näitä tapauksia varten on tuottajien välisen syrjinnän välttämiseksi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 1254/1999 50 artiklan säännösten mukaisia erityistoimenpiteitä. Kyseisiä asianomaisille jäsenvaltioille valinnaisia toimenpiteitä sovellettaisiin vuodesta 2001 maitoalan suorien tukien tosiasialliseen soveltamis-

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 105, 3.5.2000, s. 6.

⁽³⁾ EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30.

⁽⁴⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 90, 12.4.2000, s. 4.

⁽⁶⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

päivään asti, lukuun ottamatta sellaisissa jäsenvaltioissa, jotka päättävät soveltaa niitä vuodesta 2000 alkaen, olevia tuottajia, jotka hakevat jo nyt tällaisten toimenpiteiden soveltamista. Kyseisten tuottajien osalta niitä sovellettaisiin uuden palkkiojärjestelmän käyttöönotosta alkaen.

- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2342/1999 seuraavasti:

- 1) Korvataan 9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Poiketen 5 artiklasta palkkio maksetaan tuottajalle, joka on pitänyt eläintä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisen jälkeen teurastus tai lähetys on toteutettu yhden kuukauden kuluessa ja vienti kahden kuukauden kuluessa.”

- 2) Korvataan 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 31 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 3 kohdan b alakohdassa oleva ilmaisu ”annettu” ilmaisulla ”käytettävissä oleva”.

- 3) Lisätään 17 artiklaan kohta 3 seuraavasti:

”3. Jos tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenkertainen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (*) 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuottajakohtaisen enimmäismäärän mukauttamisen jälkeen palkkiohakemukseen merkitään 2—5 eläintä, sellaisten hiehojen lukumääräksi, joista voidaan maksaa kyseinen palkkio, vahvistetaan yksi.

(*) EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36.”

- 4) Lisätään 35 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan loppuun seuraava virke:

”Jäsenvaltiot voivat määrittellä tukihakemusten jättöajat ja -päivät sekä niiden hakemusten määrän, jotka yksi tuottaja voi esittää kalenterivuodessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä vahvistettua määräraikaa.”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2000.

- 5) Korvataan 37 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Palkkio maksetaan tuottajalle, joka on pitänyt eläintä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisen jälkeen teurastus on toteutettu yhden kuukauden kuluessa ja vienti kahden kuukauden kuluessa.”

- 6) Lisätään 44 artiklan jälkeen 44 a artikla seuraavasti:

”44 a artikla

Tuottajakohtaisen maidon viitemäärän määrittelyminen

Jäsenvaltio voi 17 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 31 artiklan 2 kohdan a alakohdasta poiketen päättää 31 päivään joulukuuta 2004 asti, että niiden maidontuottajien osalta, jotka asetuksen (ETY) N:o 3950/92 8 artiklan b kohdan mukaisesti tai mainitun asetuksen 7 artiklan, 8 artiklan a, d ja e alakohdan tai 8 a artiklan täytäntöönpanosta annettujen kansallisten säännösten nojalla vapauttavat tai ottavat uudelleen käyttöön tuottajakohtaisia maitokiintiöitä kokonaisuudessaan tai osittain 31 päivänä maaliskuuta tai 1 päivänä huhtikuuta, päivämäärä, jolloin määritellään

— käytettävissä olevan tuottajakohtaisen maidon enimmäisviitemäärä emolehmäpalkkion saamiseksi sekä emolehmien enimmäismäärä,

— emolehmistä maksettavien eläinlääkintölisäetukien myöntäminen ja

— eläintiheys,

on 1 päivä huhtikuuta.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sen voimaantulosta alkaen. Kuitenkin

— asetuksen 1 artiklan 6 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001,

— asetuksen 1 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohtaa sekä tuottajan pyynnöstä sen 6 kohtaa, mikäli kyseinen jäsenvaltio päättää soveltaa sitä, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen